

SZLACHETNY KSIĄŻĘ POKOJU

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 23 stycznia

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Iz 8,23-12,6.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Albowiem dziecię narodziło się nam, syn jest nam dany i spocznie władza na jego ramieniu, i nazwą go: Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju” (Iz 9,5).

„Dr Robert Oppenheimer (1904-1967), który nadzorował skonstruowanie pierwszej bomby atomowej, wystąpił przed komisją amerykańskiego parlamentu. Zapytano go, czy istnieje jakiś sposób obrony przed tego rodzaju bombą.

— Z pewnością — odpowiedział fizyk.

— I co to za sposób?

Oppenheimer popatrzył na milczących członków komisji czekających na odpowiedź i odrzekł:

— Pokój”²⁵.

Pokój jest odwiecznym ludzkości marzeniem, którego urzeczywistnienie ciągle się nam wymyka. Szacuje się, że od początku zapisanej historii świata zupełny pokój panował jedynie przez osiem procent czasu. W dziejach ludzkości złamano co najmniej osiem tysięcy traktatów pokojowych²⁶. Podczas pół-wieczka po zakończeniu pierwszej wojny światowej, która miała być *końcem wszelkich wojen*, panowały dwie minuty pokoju na każdy rok wojny.

W 1895 roku szwedzki chemik i przemysłowiec Alfred Nobel (1833-1896), wynalazca dynamitu, ustanowił fundusz finansujący doroczną nagrodę dla osób, które w znaczący sposób przyczyniły się do pokoju²⁷. Jednak w naszych czasach zdarzało się, że przyznawano tę nagrodę osobom odpowiedzialnym za udział w gwałtownych konfliktach zbrojnych.

W tym tygodniu będziemy czytać o Jedynym, który może zaprowadzić prawdziwy i wieczny pokój.

²⁵ Paul Lee Tan, *Encyclopedia of 7700 Illustrations: Signs of the Times*, Rockville 1985, s. 989.

²⁶ Zob. tamże, s. 987.

²⁷ Zob. tamże, s. 988.

Dlaczego Iz 8,23 zaczyna się słowem *lecz*. Na jaką istniejącą różnicę wskazuje to słowo?

W Iz 8,21-22 opisano beznadziejny stan tych, którzy zwracają się ku okultyzmowi zamiast ku prawdziwemu Bogu. Gdziekolwiek spojrzą, widzą trwogę i „nieprzenikniony mrok” (Iz 8,22). W przeciwieństwie do tego przyjdzie taki czas, że „kto znajduje się teraz w ucisku, nie będzie pozostawał w ciemności” (Iz 8,23 BKR). Mieszkańcy Galilei zostali wskazani jako ci, którzy otrzymają szczególne błogosławieństwo w postaci *wielkiego światła* (zob. Iz 9,1). Naród miał się rozmnożyć (zob. Iz 9,2 DBG) i radować tym, że Bóg złamie „kij jego dozorcy” (Iz 9,3).

Region Jeziora Galilejskiego jest tu wskazany z tego względu, że został podbity jako jedno z pierwszych terytoriów Izraela. W odpowiedzi na prośbę Achaza o pomoc Tiglat-Pileser III zajął Galileę i Zajordanie należące do Królestwa Izraelskiego, uprowadził część ludności do niewoli i zamienił te terytoria w asyryjskie prowincje (zob. 2 Krl 15,29). Zatem przesłanie Izajasza mówi nam o tym, że te krainy, które jako pierwsze zostały podbite, jako pierwsze doczekają się wyzwolenia.

Kim posługuje się Bóg, by wyzwolić swój lud? Zob. Iz 9,5-6.

Kiedy i jak wypełniło się proroctwo z Iz 8,23-9,4? Zob. Mt 4,12-25.

Nic dziwnego, że wczesna służba Jezusa miała miejsce właśnie w Galilei, gdzie niósł nadzieję, głosząc dobrą nowinę o Królestwie Bożym, uzdrawiając chorych i uwalniając osoby opętane przez demony (zob. Mt 4,24).

Widzimy tu doskonały przykład tego, jak *Biblia* posługuje się wydarzeniami starotestamentowymi jako zapowiedzią tego, co stanie się w czasach nowotestamentowych. Pan często przedstawia mieszane obrazy wydarzeń z różnych er, jak w 24. rozdziale *Ewangelii Mateusza*, gdy Jezus połączył zniszczenie Jerozolimy w 70 roku naszej ery ze zniszczeniem świata u kresu czasu.

Gdyby ktoś zapytał cię, z czego wybawił/wyzwolił cię Jezus, jak odpowiedziałbyś na to pytanie? Jakie osobiste świadectwo o mocy Chrystusa działającej w twoim życiu możesz przedstawić ludziom?

Jest tu mowa o trzecich szczególnych narodzinach w *Księdze Izajasza*, po narodzinach Immanuela i Mahera Szalal-Chasza Baza.

Co jest szczególnego w Dziecku, o którym jest mowa w Iz 9,5-6?

Zwróć uwagę, że ów Zbawca ma kilka imion/tytułów, które opisują Go na różne sposoby. Na starożytnym Bliskim Wschodzie królowie i bogowie mieli liczne imiona, co podkreślało ich wielkość.

On jest Cudowny²⁸ (zob. Iz 9,5). Tym samym słowem Boski Posłaniec Jahwe przedstawił się ojcu Samsona (zob. Sdz 13,18 BT), po czym wstąpił do nieba w dymie ofiary złożonej na ołtarzu przez Manoacha (zob. Sdz 13,20), co miało zapowiadać Jego ofiarowanie ponad tysiąc lat później.

Został wprost nazwany Bogiem (Bóg Mocny) i Wiecznym Stwórcą (Ojciec Odwieczny; Łk 3,38 BT: „Adama, syna Bożego”).

On jest Królem z rodu Dawida, a Jego królestwo pokoju będzie trwać wiecznie.

Zważywszy na te cechy (imiona/tytuły), kim jedynie może być ów Syn, który został nam dany? Zob. Łk 2,8-14.

Niektórzy ludzie usiłowali utożsamiać Go z królem Hiskiaszem, ale opis zawarty w 9. rozdziale *Księgi Izajasza* daleko przewyższa człowieka, choćby nawet władcę. Tylko jedna osoba pasuje do tego opisu — Jezus Chrystus, Syn Boży i Stwórca Wszechświata (zob. J 1,1-3.14; Kol 1,15-17; 2,9; Hbr 1,2), który został nam dany, by nas zbawić i obdarzyć pokojem. Otrzymał On wszelką władzę w niebie i na ziemi i zawsze jest z nami (zob. Mt 28,18-20). Zachowując pełnię swojej boskości, stał się także na zawsze w pełni człowiekiem, współczującym nam w naszych słabościach (zob. Hbr 4,15). „Dziecię narodziło się nam” (Iz 9,5)... na zawsze!

„Gdy Chrystus przyszedł na nasz świat, szatan był na ziemi i walczył o każdą piędź ziemi, jaką posiadał On [Chrystus] naprzód na swej ścieżce od żłobu do Kalwarii. Szatan oskarżył Boga o to, że wymagał od aniołów samozaparcia, podczas gdy sam nie wiedział, co ono znaczy, i że On sam nie poniósłby żadnego wyrzeczenia dla innych. Było to oskarżenie, które szatan wysunął przeciwko Bogu w niebie, a potem, gdy Zły został wyrzucony z nieba, nieustannie oskarżał Pana o nadmiernie wymagającą służbę, której On sam nie chciałby świadczyć. Chrystus przyszedł na świat, aby stawić czoło tym fałszywym oskarżeniom i aby objawić Ojca”²⁹.

Co powyższy cytat mówi nam o charakterze Boga?

²⁸ BG: Dziwny, BT: Przedziwny, PIC: Znamienity (*przyp. red.*).

²⁹ Ellen G. White, *Wybrane poselstwa*, t. 1, Radom 2016, s. 375.

Iz 9,7-10,34 wyjaśnia Iz 8,23-9,4, gdzie przepowiedziane jest wyzwolenie dla ludu pogrążonego w ciemności, który zaufał niewłaściwej mocy i padł ofiarą najazdu i ucisku: „Kij jego dozorczy połamiesz jak za dni Midianitów” (Iz 9,3).

Przeczytaj o cierpieniach ludu Bożego opisanych w Iz 9,7-10,34. Porównaj je z przekleństwami wymienionymi w Kpł 26,14-39. Dlaczego Bóg karał swój lud etapami, a nie od razu? Jak świadczą to o Jego charakterze i zamierzeniach?

Gdyby Bóg pragnął zniszczyć swój lud, mógł wydać Judejczyków Asyryjczykom. Ale On jest cierpliwy, „bo nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz chce, aby wszyscy przyszli do upamiętania” (2 P 3,9). Podobnie jak to się stało w czasach sędziów, Bóg pozwolił Judejczykom i Izraelitom doświadczyć niektórych skutków ich niemądrego postępowania, aby zrozumieli, co czynią, i mieli szansę na dokonanie lepszych wyborów. Gdy trwali w tym, co złe, i zatwardzali swoje serca wobec Boga, odrzucając Jego przesłania kierowane do nich za pośrednictwem Jego posłańców, Bóg dalej zmniejszał swoją ochronę. Jednak oni nadal trwali w buncie. Ten cykl powtarzał się jak spirala prowadząca w dół, aż w końcu nie pozostało już nic, co Bóg mógłby dla nich zrobić.

Przeczytaj Iz 9,7-10,2. Jakich grzechów dopuszczali się ludzie? Przeciwno komu je popełniali? Kto wśród nich był winny?

Widzimy tu, podobnie jak w całej *Biblii*, prawdę o wolnej woli. Bóg stworzył ludzi wolnymi (gdyż w przeciwnym razie nie byłiby zdolni do prawdziwego miłowania Go), a wolność wiąże się z możliwością czynienia zła. Choć raz po raz Bóg stara się nas pozyskać, objawiając swoją miłość i swój charakter, pozwala nam także zbierać owoce naszych złych decyzji (ból, cierpienie, lęk, niepokój i tym podobne) po to, by pomóc nam uświadomić sobie, do czego prowadzi odwracanie się od Niego. A jednak nawet takie nieszczęścia nie skłaniają ludzi do porzucenia grzechu i przyjścia do Boga. Wolna wola jest czymś wspaiałym — bez niej nie byłibyśmy ludźmi, ale biologicznymi robotami. Jednak nadużywanie wolności prowadzi do fatalnych skutków.

Jak Bóg posłużył się cierpieniem, by zawrócić cię ze złej drogi? A może nadal opierasz się przed przyjęciem Jego przesłania?

Kto jest różdżką³⁰, która „wyrośnie (...) z pnia Isajego” w Iz 11,1? Zob. także Za 3,8; 6,12.

Iz 11,1 wykorzystuje obraz ściętego drzewa przedstawiony w Iz 10,33-34. *Pień Isajego* oznacza, że dynastia Dawida (syna Isajego) utraci władzę (zob. Dn 4,7-14.17-23). Ale pojawi się *różdżka (pęd)*, która wyrośnie z pozornie skazanego na obumarcie *pnia* — władca pochodzący z rodu Dawida.

Dlaczego nowy władca z rodu Dawida został także nazwany korzeniem Isajego (zob. Iz 11,10)? Jakie jest znaczenie tego symbolu? Zob. Ap 22,16.

Opis ten pasuje tylko do Jezusa Chrystusa, który jest jednocześnie *korzeniem i rodem Dawidowym* (zob. Ap 22,16). Chrystus pochodzi z rodu Dawida (zob. Łk 3,23-31) i oczywiście od Adama, „syna Bożego” (Łk 3,38 BG), którego sam stworzył (zob. J 1,1-3.14)! Zatem Chrystus jest przodkiem Dawida i jednocześnie jego potomkiem!

W jaki sposób nowy władca z rodu Dawida odwraca zgubne skutki grzechu i odstępstwa? Zob. Iz 11,1-16.

On myśli i działa w zgodzie z Bogiem, sądzi w sposób uczciwy, karze bezbożnych i przywraca pokój. Gdy On przejmie władzę, sprowadzi z powrotem, odrodzi i zjednoczy wierną resztę Izraela i Judei (por. Iz 10,20-22). Powstanie silna i zjednoczona monarchia, tak jak to było w czasach Dawida, który pokonał Filistynów i innych pomniejszych wrogów. Ale Nowy Władca będzie potężniejszy niż Dawid, bo przywróci pokój w całym stworzeniu — drapieżniki przestaną żywić się roślinożercami i będą współistnieć pokojowo z gatunkami, na które niegdyś polowały (zob. Iz 11,6-9).

Czy 11. rozdział *Księgi Izajasza* mówi tylko o pierwszym przyjściu Chrystusa, tylko o Jego drugim przyjściu, czy też jednocześnie o obu? Przeczytaj uważnie to proroctwo i zaznacz, które fragmenty rozdziału odnoszą się do pierwszego przyjścia Chrystusa, a które do Jego powtórnego przyjścia.

W 11. rozdziale *Księgi Izajasza* oba przyjścia Jezusa są przedstawione jako jeden obraz. Są ze sobą powiązane, gdyż stanowią dwie części całości, jak dwie strony medalu. Plan zbawienia, aby był kompletny, wymaga obu przyjść Chrystusa — pierwszego, które już nastąpiło, oraz drugiego, na które czekamy jako na spełnienie naszej chrześcijańskiej nadziei.

Czego Chrystus dokonał podczas swego pierwszego przyjścia i jaką pewnością daje nam to w związku z Jego powtórnym przyjściem? Co było celem pierwszego przyjścia Chrystusa i dlaczego cel ten czyni Jego powtórne przyjście koniecznością?

³⁰ Cienka gałązka; witka (*przyp. red.*).

12. rozdział *Księgi Izajasza* jest krótkim psalmem (pieśnią) ku chwale Boga za Jego miłosierną i mocną pociechę. Psalm, włożony w usta uczestnika odrodzonej reszty, porównuje obiecane wyzwolenie do tego, co przeżyli Hebrajczycy podczas wyjścia z Egiptu (zob. Iz 11,16). Przypomina pieśń Mojżesza i Izraelitów po uratowaniu przed armią faraona nad Morzem Czerwonym (zob. 15. rozdział *Księgi Wyjścia*).

Porównaj pieśń z Iz 12,1-6 z pieśnią zawartą w Ap 15,2-4 — pieśnią Mojżesza i Baranka. Za co w obu tych pieśniach wielbiony jest Bóg?

Iz 12,2 przybliży czytelnika do rozpoznania tożsamości mającego przyjść Wybawiciela jako Jezusa, mówiąc, że „Bóg [jest] zbawieniem”. Imię Jezus oznacza: *Jahwe jest zbawieniem* (por. Mt 1,21).

Jakie znaczenie ma przesłanie zawarte w imieniu Jezus, iż Jahwe jest zbawieniem?

Bóg nie tylko *zbawia*, ale i *jest* zbawieniem (zob. Iz 12,2). Obecność Świętego Izraelskiego pośród nas (zob. Iz 12,6) jest dla nas wszystkim. Bóg jest z nami! Jezus nie tylko *dokonywał* cudów, ale i sam *stał się* cudem: „Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas” (J 1,14). Nie tylko poniósł nasze grzechy na krzyż, ale i *stał się* grzechem za nas (zob. 2 Kor 5,21). Nie tylko czyni pokój, ale i *jest* naszym pokojem (zob. Ef 2,14).

Nic dziwnego, że „narody będą szukać korzenia Isajego, który załopocze jako sztandar ludów” (Iz 11,10). Chrystus, wywyższony na krzyżu, przyciąga do siebie wszystkich ludzi (zob. J 12,32-33)! Reszta powróci do „Boga Mocarza” (Iz 10,21), który jest Dziecięciem narodzonym nam, naszym Księciem Pokoju (zob. Iz 9,5)!

Zastanów się nad tym dłużej, że Jezus jest naszym zbawieniem. Przeczytaj Rz 3,24, gdzie jest mowa o tym, że odkupienie jest w Jezusie — jest czymś, co zostało dokonane w Nim, a dzięki łasce i miłosierdziu Boga możemy mieć wieczny udział w tym odkupieniu. Mówiąc innymi słowy, odkupienie, które jest w Nim, może się stać naszym przez wiarę, a nie przez uczynki, bo żadne nasze uczynki nie wystarczą, by nas odkupić. Jedynie ofiara Chrystusa, której rezultaty są nam przypisane przez wiarę, może stanowić podstawę naszego odkupienia. Jak ta prawda niesie ci nadzieję i pewność zbawienia, zwłaszcza gdy jesteś przyłoczony poczuciem swojej niegodności?

DO DALSZEGO STUDIUM

„Serce ludzkiego ojca współczuje synowi. Patrzy na twarz swego maleństwa i drży na myśl o niebezpieczeństwach, jakie niesie życie. Pragnie uchronić tę najdroższą istotę przed mocą szatana oraz utrzymać z dala od pokus i konfliktów. Aby sprostać ostremu konfliktowi i jeszcze straszniejszemu ryzyku, Bóg dał swego jednorodzonego Syna, aby zagwarantować drogę życia dla nas, maluczkich. »Na tym polega miłość« (1 J 4,10). Podziwiajcie to, niebiosia, i dziw się, ziemio!”³¹

„Chrystus zgodził się spełnić warunki niezbędne do zbawienia człowieka. Żaden anioł i żaden człowiek nie mogli dokonać wielkiego dzieła, które musiało zostać wykonane. Jedyne Syn Człowieczy mógł zostać wywyższony, gdyż tylko nieskończona natura może podjąć proces odkupienia. Chrystus zgodził się utożsamić z niewiernymi i grzesznymi ludźmi oraz mieć udział w ludzkiej naturze, aby oddać własną krew, to jest złożyć swoją duszę w ofierze za grzech. Podczas niebiańskiej narady zmierzona została wina człowieka i oszacowany został gniew z powodu grzechu. I Chrystus ogłosił swoją decyzję, że weźmie na siebie odpowiedzialność za spełnienie warunków, na jakich nadzieja zostanie zaoferowana upadłej ludzkości”³².

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Jak to już zauważyliśmy, w 11. rozdziale *Księgi Izajasza* Pan przedstawił w jednym obrazie oba przyjścia Chrystusa. To może przynajmniej w jakimś stopniu wyjaśniać, dlaczego niektórzy Izraelici nie przyjęli Mesjasza w czasie Jego pierwszego przyjścia — spodzielali się bowiem, że Mesjasz dokona tego wszystkiego, co miało się dokonać wraz z powtórnym przyjściem Chrystusa. Jak świadczy to o doniosłości właściwego zrozumienia natury pierwszego przyjścia Chrystusa, jak również Jego powtórnego przyjścia? Jak fałszywe poglądy dotyczące Jego powtórnego przyjścia narażają ludzi na ostateczne wielkie zwiedzenie szatana w czasie końca?³³

PODSUMOWANIE

W czasach Izajasza, którego imię znaczy: *Zbawienie Jahwe*, Bóg obiecał swojemu ludowi ostatków (reszcie) zbawienie od ucisku, jaki przyjdzie na nich wskutek narodowego odstępstwa. To proroctwo o nadziei znajduje swoje ostateczne wypełnienie w Jezusie, którego imię znaczy: *Jahwe jest zbawieniem*.

³¹ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2018, wyd. 16, s. 32.

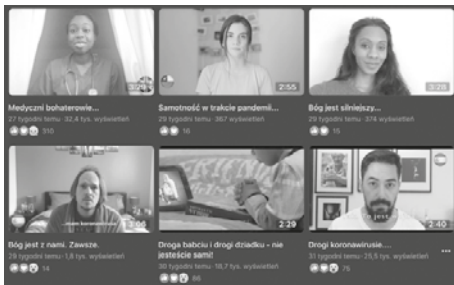
³² Tamże, w: *The Signs of the Times*, 5.3.1896.

³³ Zob. rozdział *Czas udreki*, w: tamże, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 370-381.

DZIEŃ SZAFARSTWA

1. kwartał • Zbiórka darów 6 lutego • Projekt Zarządu Kościoła

Działania medialne w internecie

Pandemia COVID-19 udowodniła, że internet stanowi dzisiaj główny środek masowego szerzenia dobrej nowiny. Należy dołożyć wszelkich starań, aby inicjatywy ewangelizacyjne w internecie były przygotowane z należytą starannością i w oparciu o najnowocześniejsze technologie. Zarząd Kościoła w Polsce proponuje wsparcie szczególnie dwóch inicjatyw.

Zaraz po rozprzestrzenieniu się koronawirusa na całym świecie w 2020 roku na stronie kościelnej adwent.pl zostały opublikowane krótkie filmy z serii *Drogi Koronawirusie*. Filmy — tworzone prostymi środkami i przy współpracy wielu krajów — okazały się doskonałym sposobem na zanieśenie nadziei drugiemu człowiekowi pomimo powszechnej izolacji. Zatem **produkcja takich krótkich filmów** o różnej tematyce już na stałe będzie częścią medialnych działań misyjnych w naszym kraju.

Ponadto środki pieniężne zostaną zainwestowane w działania, których jeszcze nie jesteśmy w stanie zaplanować ze względu na ciągłe zmiany sytuacji w kraju i na świecie, a okażą się one w całym 2021 roku konieczne i skuteczne.

Zachęcamy zatem do wsparcia tych ewangelizacyjnych inicjatyw dobrowolnymi darami.

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas drugiej części nabożeństwa. Należy w tym celu przygotować koperty lub zebrać dary w przeznaczonym do tego celu koszyku.
2. Dar na *Działania medialne w internecie* można również przekazać bezpośrednio na konto Zarządu Kościoła: **59 1750 0012 0000 0000 3024 9267**, z dopiskiem: **Działania medialne**.